

So vakrar moyggjar

So vakrar moyggjar og knappar menn,
sum kunna teirra gerning gera,
væl finna kanst tú í Føroyum enn,
tí er her gaman at vera.

Um vetrarkvøld við grúgvu samlast øll
at siga søgur bæði um menn og trøll;
stuttligt er har,
tað tykist mær,
ið hvat so aðrir halda.

At reka seyð, tað so stuttligt er,
at kasta nót og halda snøri;
hvør lítil drongur so glaður fer
at stinga fliður í fjøru;
og tá ið piltur fer at fiska síl,
í fíkku fær hann sær ein góðan dryl,
niðan í dal
hann fara skal
at fáa agn fyri flundru.

Í øðrum londum teir gera mat,
sum rætt og slætt kann kallast evja;
»týskar klumpar« og »franska sós«
og mangt og hvat tey saman vevja.
Eg skerpikjót og rikling vraki ei,
[men] gev mær bara tvøst og spik og seið;
gásin væl gødd
og seyðarhøvd,
tað er tann kostur, sum mær dámar.

Rasmus Effersøe yrkti Barnaminni í 1878 við lag til eina norska fólkvísu: Å kjøre vatten a kjøre ve'. Rasmus plagdi at kvøða So vakrar moyggjar í Avhaldinum í Havn á fastalávint saman við børnm.